

Leida Janssen

Herinnering aan

Leida Janssen

vriendin van

Bas †

Aleida is geboren op 22 april 1952, haar roepnaam is Leida. Leida is overleden op 8 november 2021 in verzorgingshuis Malderburch.

Leida komt uit een gezin van 5 kinderen, zij is de oudste dochter van Koos en Dien. Ze is een echt gezelschapsmens en gaat graag naar de bingo, biljarten of darten.

Op 18-jarige leeftijd krijgt ze samen met Jo een zoon, genaamd Gerrie. Het moederschap op jonge leeftijd valt haar zwaar. Gelukkig is hun familie daar om samen voor Gerrie te zorgen. Gerrie groeit daardoor nauw op met haar broers en zussen.

Als Gerrie 2 jaar is, krijgt het gezin een huisje op de Gerard Douweg, waar zij uiteindelijk 16 jaar wonen. Hierna verhuist Leida naar de Mansberg, waar ze tot 1,5 jaar geleden een fijn thuis heeft.

In 2001 leert ze Bas kennen, ze bloeit helemaal op. Samen op vakantie en over alle rommelmarkten heen lopen. Helaas wordt Bas ziek.

Ondanks dat Bas moet dialyseren gaan ze nog een paar keer op vakantie en proberen ze er samen wat moois van te maken. Bas overlijdt plotseling en ze staat er weer alleen voor. Gelukkig is haar vriendin Antoinette altijd om haar heen en is ze daardoor nooit echt alleen.

Ze begint zelf ook met strijden, de strijd tegen kanker.

Ziekenhuisbezoeken voor chemotherapie en andere lichamelijke gebreken worden ineens een groot onderdeel van haar leven. Ze is sterk en ondanks de slechte berichten die ze krijgt, geeft ze nooit op!

Ze is een vrouw die met weinig tevreden is, ze geniet op haar manier van de dagelijkse dingen.

Anna, haar kleinkind, is haar grootste trots, ze verwent haar altijd bij ieder bezoek. Ze fleurt op als ze over Anna praat en vindt het fijn als ze bij haar is. Samen spelletjes doen en allerlei cadeautjes uitpakken, daar geniet ze van.

30 augustus 2020 gaat ze samen met Antoinette met de trein naar haar ouders. Helaas komt ze ten val.

Ze wordt opgenomen in het ziekenhuis met een gebroken heup. Hierdoor moet ze vanuit het ziekenhuis gaan revalideren op Dekkerswald. Ondanks haar sterke wil kan ze echter niet meer naar huis. Vanuit Dekkerswald krijgt ze een plekje in verzorgingshuis Malderburch. In het begin vindt ze dit lastig te accepteren, maar al gauw blijken de bingo en de andere gezamenlijke activiteiten toch wel gezellig.

Ze gaat helaas geestelijk en lichamelijk hard achteruit. Afgelopen weekend heeft ze gelukkig nog zonder pijn doorgebracht. Maandag overlijdt ze toch vrij plotseling. Mijn lieve moeder, schoonmoeder, trotse oma, geliefde dochter, zus, tante en dierbare vriendin, wat heb je gestreden met je laatste kracht. We gaan je heel erg missen.....

We willen iedereen hartelijk danken voor de vele blijken van medeleven. Het heeft ons goed gedaan en is voor ons een grote steun voor nu en in de toekomst!

Gerrie en Inge,
Anna